

Európai Egyesült Államok? III. – kopogtatók

2009 július 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Mint valami globális mézesmadzag, úgy létezik az Európai Unió a környező országok előtt. De az Unió 27 tagállamával majdnem elérte a növekedésének határait. Avagy hogyan tovább?

A Skandináv országok sokáig nem törekedtek az Unióba. A háború utáni időszakban a svéd jóléti állam modellje sokaknak vonzónak tűnt. (Mintha Magyarország is átvette volna a svéd modellt. Legalább is, ami az adók nagyságát illeti). Skandinávia együttműködése sokban modellértékű lehetett az Uniónak. Ám az egység megbomlott, hiszen Finnország (Skandinávia sokáig legszegényebb országa) és Svédország uniós tag lett. Norvégia már több népszavazáson elutasította a csatlakozást. A tavalyi válság, mely hazánk mellett az izlandi gazdaságot is letaglózta, a jeges szigetet az Unió felé kergeti. Így lehet, hamarosan új taggal bővül az Unió.

Miközben Izland szomszédja, Grönland, mely amellet, hogy bolygónk legnagyobb szigete, a kicsiny Dánia gyarmata már három évtizede külön utat jár és kilépett az Unióból. (A félszázézernyi inuit és dán lakos féltette a halászati jogokat. Mindenesetre Grönland megér még egy klímaváltozott misét majd)

De evezzünk melegebb vizekre, esetleg a mediterránium vidékére. Hiszen itt Európa és Afrika néz egymással farkasszemet. Vajon az észak-afrikai országok az Unióba igyekeznek? Marokkó, Algéria, Líbia, Tunézia, Egyiptom?

Sokak szerint Izraelnek kulturális azonossága, a sok ezer szállal Európához való kötődése kapcsán mindenképpen Az Unióban a helye. (Beszédes, hogy pl. az Eurovíziós Dalfesztiválon, amely egy európai kulturális seregszemle, Izrael énekes is szerepel.) De Ha Izrael beférne az Unióba, akkor a sokkal közelebbi mediterrán arab országok miért nem? Talán azért, mert tökéletes demokráciák?

Marokkó például évtizedekkel ezelőtt megszállta Nyugat-Szaharát és nem is akarózik neki kivonulni onnan. Algéria megmutatta, hogy veszélyes dolog a demokrácia, hiszen amikor talán másfél évtizede választásokat tartottak szélsőséges muzulmánok nyertek. A választásokat semmisnek tekintették és elkezdődött a terror az országban.

De a Maghreb országai talán csak távoli illúzióként élhetik meg az Unió csatározást. Nem úgy Törökország, mely kitartóan kopog Brüsszel ajtaján. S az Unió úgy tűnik, „törököt fogott”. Ha ajtót mutat a török kérelemnek, csak az iszlámisták malmára hajtja a vizet, s erősödik az Európa és keresztény ellenesség. S Európának nincs szüksége egy radikalizálódott iszlám országra a határainál, miközben milliószámra élnek területén törökök, főleg Németországban.

Am ha tárt karokkal fogadják a törököket, az Európai Parlamentben rögvest a törököké lenne a legnépesebb küldöttség. Szükségünk van-e arra, hogy kik diktáljanak, s a jelenlegi francia-német tengely eltolódjon keletre? Vajon hiányzik-e nekünk, hogy határosak legyünk a tönkrevert Irakkal, a „félelmetes” Iránnal, a kaukázusi konfliktusokkal (apropó, a Grúzok is az Unióba igyekeznek!), nem is beszélve a Törökország által el nem ismert kurdok önállósági törekvéseivel.

Bár ebben az esetben az a „pikáns” helyzet állna elő, hogy az Unió nyugati végén a baszkok, keleti felén pedig a kurdok, két évezrede ott élő nép küzdene az önálló államiságért. Mely – valljuk be – nem annyira fontos az egységesül? Európának...

S ha a törökök mellett Ukrajna is tagja lenne az Uniónak (szeretnének), akkor a Fekete-tenger igazi uniós beltenger lehetne. Orosz hadiflottával a Krímben...

Vagy lehet, az oroszokat is be kellene engedni? Már úgy is a spájzban vannak...

Nawesh

Szerző: a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

